

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 572/2025-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Petra Molnára a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Katarínou Drobnou, LL.M., advokátkou, Kozia 29, Bratislava proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 62Ek/39/2017 a postupu JUDr. Borisa Sobolovského, súdneho exekútora, v konaní vedenom pod sp. zn. 387EX 14499/17 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a napadnuté konanie

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. augusta 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 62Ek/39/2017 (ústavný súd z verejne dostupných registrov zistil spisovú značku konania na okresnom súde, pozn.) a postupom súdneho exekútora v konaní vedenom pod sp. zn. 387Ex 14499/17. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti tiež navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných prieťahov, aby mu priznal primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10 000 eur, ktoré by bol povinný uhradiť okresný súd aj súdny exekútor, a navrhuje, aby mu okresný súd spoločne so súdnym exekútorom nahradili trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je v napadnutom konaní povinným v exekučnom konaní na okresnom súde, 24. augusta 2017 okresný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie, exekučným titulom je notárska zápisnica č. N 88/2017, NZ 20316/2017, NCR1s 20747/2017 z 13. júna 2017 a súdny exekútor podal na okresnom súde

podanie označené ako „*Žiadosť o poskytnutie súčinnosti pri vykonávaní exekúcie*“ z 19. júna 2025, ktorým súdny exekútor žiadal o poskytnutie súčinnosti pri vykonávaní exekúcie a oznámenie výšky zabezpečenej pohľadávky. V rámci svojej sťažnostnej argumentácie sťažovateľ poukazuje na to, že postup okresného súdu a súdneho exekútora v napadnutom konaní je nesústredený, neefektívny a nehospodárny, v dôsledku čoho ku dňu podania ústavnej sťažnosti napadnuté konanie nie je ukončené a trvá 8 rokov a nie je tak ukončená právna neistota sťažovateľa. V ústavnej sťažnosti sťažovateľ poukazuje na to, že napadnuté konanie sa nevyznačuje žiadnou právnou a faktickou zložitou a že sťažovateľovi nemožno vyčítať prípadné podania v napadnutom konaní. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uvádza, že je pre neho extrémne dôležité, aby v napadnutom konaní nastalo konečné rozhodnutie týkajúce sa jeho právnej neistoty, a výšku požadovaného primeraného zadosťučinenia odôvodňuje dĺžkou napadnutého konania. V rámci svojej sťažnostnej argumentácie uvádza sťažovateľ aj judikatúru ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva (IV. ÚS 56/2019, Čičmanec proti Slovenskej republike, Obluk proti Slovenskej republike, I. ÚS 19/00, Apicella proti Taliansku a iné).

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či napadnutým postupom okresného súdu a súdneho exekútora došlo k porušeniu sťažovateľovho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

4. Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

5. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

6. Ústavný súd sa nestotožnil s tvrdeniami sťažovateľa o tom, že sťažovateľ je v dôsledku trvania napadnutého konania takmer 8 rokov v stave právnej neistoty, ktorej odstránenie si vyžaduje „konečné rozhodnutie“ okresného súdu alebo súdneho exekútora v napadnutom konaní. Ústavný súd vychádzal z toho, že záväzky sťažovateľa, ktorých splnenie je predmetom napadnutého konania, nevznikli poverením súdneho exekútora alebo iným procesným úkonom v napadnutom konaní, ale vyplývajú z notárskej zápisnice, ktorá je exekučným titulom. V napadnutom konaní teda ide o splnenie záväzkov sťažovateľa z notárskej zápisnice, s ktorej vykonateľnosťou sťažovateľ súhlasil a ktorá zo svojej povahy ako exekučného titulu odstraňuje spornosť záväzkov v nej uvedených, a tým aj prípadný stav právnej neistoty sťažovateľa týkajúci sa záväzkov v nej uvedených, pričom ústavnému súdu z ústavnej sťažnosti nevyplynuli žiadne skutočnosti, ktoré by

notársku zápisnicu ako exekučný titul akokoľvek spochybňovali alebo robili spornou otázku prípustnosti exekúcie ako takej. V súvislosti s celkovou dĺžkou napadnutého konania ústavný súd uvádza, že vzhľadom na predmet napadnutého konania, ktorým je splnenie záväzkov sťažovateľa, sú práve konanie samotného sťažovateľa a jeho možnosti a ochota splácať svoje záväzky uvedené v notárskej zápisnici dôležitými, ak nie najpodstatnejšími faktormi ovplyvňujúcimi dĺžku napadnutého konania. Od nesplnenia si záväzkov v napadnutom konaní sťažovateľom tak nemožno odvodzovať právnu neistotu sťažovateľa v napadnutom konaní. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje aj na iné svoje rozhodnutie, podľa ktorého „Právnu neistotu sťažovateľa pri posudzovaní prietáhov v exekučnom konaní ústavným súdom nie je možné odvodzovať od negatívneho postoja povinného (sťažovateľa) k splateniu jeho dlhu judikovaného právoplatným exekučným titulom. Sťažovateľova neistota v majetkovej aj súkromnej sfére teda nie je spôsobená samotným ústavnou sťažnosťou napadnutým postupom exekučného súdu v predmetnom exekučnom konaní pri vydávaní poverenia súdnemu exekútorovi, resp. následnými úkonmi súdneho exekútora.“ (uznesenie ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 443/2023 z 5. septembra 2023).

7. Ústavný súd tiež podotýka, že podľa svojej judikatúry (m. m. III. ÚS 867/2016, IV. ÚS 56/2019) posudzuje potenciálne porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v exekučnom konaní iba v rámci čiastkových návrhov účastníka exekučného konania a sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti neuviedol ani jeden jeho návrh alebo jedno jeho podanie v napadnutom konaní, o ktorom by prebiehalo rozhodovanie, resp. rozhodovanie o ktorom by mohlo predstavovať zbytočné prietahy v napadnutom konaní.

8. Vzhľadom na uvedené ústavný súd nezistil taký postup okresného súdu alebo súdneho exekútora v napadnutom konaní, ktorý by sa javil ako porušujúci právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov alebo pri ktorom by bolo možné po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie tohto práva sťažovateľa. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola vo všetkých jej častiach pri predbežnom prerokovaní odmietnutá, ústavný súd už o ďalších návrhoch sťažovateľa nerozhodoval, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy).

9. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania signalizoval prípadný vznik zbytočných prietáhov, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. októbra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu